YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
29 päivänä toukokuuta 1997 *

Asiassa C-93/96,

jonka Supremo Tribunal Administrativo on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT)

vastaan

Fazenda Pública

ennakkoratkaisun lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta ja Turkista peräisin olevan puuvillalangan tuonnissa 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 738/92 (EYVL L 82, s. 1) 1 artiklan 3 kohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit G. Hirsch ja R. Schintgen (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT), edustajanaan asianajaja A. J. de Sousa Magalhães, Porto,

— Portugalin hallitus, asiamiehinään Euroopan yhteisöihin liittyvistä asioista vastaavan keskusviraston oikeudellisen osaston osastopäällikkö L. Fernandes ja ministerineuvoston sihteeristön oikeudellisen tutkimusyksikön neuvonantaja R. Barreira, ja

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet F. de Sousa Fialho ja N. Khan,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.2.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Supremo Tribunal Administrativo on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 14.2.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.3.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta ja Turkista peräisin olevan puuvillalangan tuonnissa 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 738/92 (EYVL L 82, s. 1) 1 artiklan 3 kohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Indústria e Comércio Têxtil SA (jäljempänä ICT) ja Portugalin tullihallinto ja jossa on kysymys asetuksen N:o 738/92 nojalla tapahtuvasta polkumyyntitullien vahvistamisesta.

3 Asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, että vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavan tullin määrä vahvistetaan Brasiliasta peräisin olevan puuvillalangan osalta 16,6 prosentiksi lukuun ottamatta tiettyjen erityisesti mainittujen yhtiöiden valmistamien tuotteiden tuontia.

4 Asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "edellä 2 kohdassa tarkoitettu vapaasti yhteisön rajalla -hinta on nettohinta silloin, kun tosiasiallisissa ehdoissa määrätään maksun suorittamisesta 30 päivän kuluessa kauppatavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle. Hintaa korotetaan yhdellä prosentilla jokaiselta maksuajan ylittävältä kuukaudelta."

5 ICT toi joulukuussa 1991 Brasiliasta kaksi erää puuvillalankaa kauppahinnan ollessa 3,26 USA:n dollaria (USD) / kg ja 3,94 USD/kg. Kahteen 3.12.1991 päivättyyn laskuun oli merkitty maksuajaksi 90 päivää. Näihin tuonteihin liittyvistä, 4.8.1991 päivätyistä myyntisopimuksista ilmenee, että tavaran hinta olisi ollut vastaavasti 3,18 USD/kg ja 3,85 UDS/kg, jos se olisi maksettu CAD-ehdoin (*cash against documents*, maksu asiakirjoja vastaan).

6 Portugalin tulliviranomaiset määräsivät näille tuonneille asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun polkumyyntitullin lisättyään ensin vapaasti yhteisön rajalla -hintaan 2 prosenttia, jotta 90 päivän pituinen maksuaika olisi tullut otetuksi huomioon.

7 ICT katsoi, että asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta voidaan soveltaa vain, jos tavaran käteishinta on täsmälleen sama kuin maksuaikaehdoin maksettava hinta, ja nosti kanteen Tribunal Fiscal Aduaneiro do Portossa, joka hyväksyi sen. Tribunal Tributário de Segunda Instância kumosi tämän tuomion ja ICT valitti tästä päätöksestä Supremo Tribunal Administrativoon, joka päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta (yksi prosentti jokaiselta maksuajan ylittävältä kuukaudelta 30 päivän kuluttua kauppatavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle) soveltaa vapaasti yhteisön rajalla -hintaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa on sovittu, että kauppahinta voidaan maksaa edellä mainitun 30 päivän pituisen määräajan jälkeen?

2) Jos edelliseen kysymykseen ei voida varauksitta vastata myöntävästi siitä syystä, että tilanteet vaihtelevat, voidaanko mainittua korotusta soveltaa nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa (ks. näytetyt tosiseikat), kun 90 päivän kuluessa maksettavaksi sovittujen maahantuotujen kauppatavaroiden hinta on toisessa tapauksessa noin 2,3 prosenttia ja toisessa tapauksessa noin 2,5 prosenttia suurempi kuin CAD-ehdoin (maksu asiakirjoja vastaan) maksettava hinta?

3) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myöntävä, onko korotusta sovellettava CAD-ehdoin maksettavaan hintaan vai hintaan, joka on sovittu maksettavaksi 90 päivän pituisen maksuajan kuluessa?"

8 Näillä kolmella kysymyksellä, joita on syytä tutkia yhdessä, kansallinen tuomioistuin pyrkii pääasiallisesti selvittämään, onko asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta sovellettava aina silloin kun on sovittu, että maahantuodut kauppatavarat maksetaan myöhemmin kuin 30 päivän kuluessa tavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle, vaikka maksuaikaehdoin maksettavan hinnan ja CAD-ehdoin maksettavan hinnan välinen ero on suhteellisesti suurempi

kuin sovellettava korotus, ja jos näin on meneteltävä, kumpaa hintaa on korotettava, CAD-ehdoin maksettavaa vai maksuaikaehdoin maksettavaa hintaa.

9 Tältä osin on korostettava ensinnäkin, että asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädetään selvästi ja ehdottomasti, että vapaasti yhteisön rajalla -hintaa, joka on perusteena sovellettaessa 2 kohdassa säädettyä polkumyyntitullia, korotetaan yhdellä prosentilla jokaiselta maksuajan ylittävältä kuukaudelta siitä lukien kun 30 päivää on kulunut kauppatavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle.

10 ICT väittää joka tapauksessa, että asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädetyn korotuksen soveltaminen edellyttää välttämättä polkumyynnin olemassaoloa, ja että näin on ainoastaan silloin kun tavaroiden hinta annetusta maksuajasta huolimatta on täsmälleen sama kuin niiden käteishinta eli silloin kun hintaan ei sisälly sellaisia rahoituskuluja, jotka maahantuojan on maksettava sille annetun maksuajan perusteella.

11 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

12 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 12 kohdassa perustellusti todennut, sellainen menettely, jossa myyjä perii maksamatta olevasta hinnasta koron, joka on markkinoilla sovellettavan yleisen korkokannan alapuolella, on myös ostajalle edullinen ja näin ollen, tämän edun määrästä riippuen, eräs luottopolkumyynnin muoto.

13 Tämän vuoksi ei polkumyyntiä koskevien säännösten tavoite huomioon ottaen ole mitään syytä poiketa asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdan sanamuodosta ja

soveltaa säädettyä korotusta vain silloin, kun jonkin maksuaikaehdoin maahantuodun tavaran hinta on täsmälleen sama kuin CAD-ehdoin maksettava hinta.

14 Toiseksi on tuotava esille, että kuten Portugalin hallitus ja komissio ovat korostaneet, vapaasti yhteisön rajalla -hinta, joka on perusteena polkumyyntitullia sovellettaessa, vastaa maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa, sellaisena kuin se on määritetty tavaroiden tullausarvon määrityksestä 28 päivänä toukokuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1224/80 (EYVL L 134, s. 1) 3 artiklan 1 kohdassa, eli kauppa-arvoa, jolla puolestaan tarkoitetaan sitä hintaa, joka näistä tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle.

15 Neuvoston asetuksen N:o 1224/80 1, 3 ja 8 artiklan tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä 11 päivänä kesäkuuta 1980 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1495/80 (EYVL L 154, s. 14) 3 artiklan 2 kohdan perusteella, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä tammikuuta 1985 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 220/85 (EYVL L 25, s. 7), ostajan tekemästä maahantuotujen tavaroiden ostoon liittyvästä rahoitussopimuksesta aiheutuvien korkojen määriä ei sisällytetä asetuksen N:o 1224/80 nojalla määritettyyn tullausarvoon, jos nämä korot on erotettu tavaroista tosiasiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta, jos rahoitussopimus on tehty kirjallisesti ja jos ostaja voi vaadittaessa osoittaa, että kyseiset tavarat tosiasiallisesti myydään niistä tosiasiallisesti maksetuksi tai maksettavaksi ilmoitettuun hintaan ja jos vaadittava korkokanta ei ole korkeampi kuin se korkokanta, jota on sovellettu vastaavissa liiketoimissa rahoituksen järjestämisen ajankohtana siinä maassa, jossa rahoitus on järjestetty.

16 Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-21/91, Wünsche, 4.6.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-3647, 18 ja 19 kohta) katsonut, että jos tavaroiden myyjä antaa ostajalle maksuaikaa, asetuksen N:o 1495/80 3 artiklassa tarkoitetun "rahoitussopimuksen" katsotaan syntyvän ostajan hyväksyessä maksuajan ja että tällöin

ei edellytetä, että myyjä ja ostaja olisivat tehneet maahantuotujen tavaroiden myyntisopimuksen lisäksi erityisen maksuaikaa koskevan sopimuksen.

17 Edellä mainitun tuomion 19 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin täsmensi vielä, että jos ostajalle annetun maksuajan perusteella suoritettavien korkojen määrä mainitaan erikseen ostajalle osoitetussa laskussa ja jos ostaja ei ole reklamoinut tästä, on syytä katsoa, että ostaja tosiasiallisesti suostuu maksamaan korkoa maksuajalta. Näin on myös silloin kun, kuten pääasiassa, korkojen määrä voidaan päätellä yhtäältä CAD-ehdoin maksettavan hinnan ja toisaalta maksuaikaehdoin maksettavan hinnan välisestä erotuksesta ja kun näitä hintoja ei ole merkitty laskuun, vaan osapuolten väliseen myyntisopimukseen.

18 Tästä syystä silloin, kun asetuksen N:o 1495/80 3 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 220/85, asetetut edellytykset täyttyvät, minkä tarkistaminen kuuluu kansallisen tuomioistuimen tehtäviin, asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta on sovellettava siihen hintaan, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, eikä tällöin ole otettava huomioon myyjän ostajalle antaman maksuajan perusteella suoritettavien korkojen määrää.

19 Tämän perusteella on todettava, että korotuksella pyritään nimenomaan automaattisesti ja kertasuorituksena korvaamaan se liiketaloudellinen etu, joka olisi saatu, jos tavara olisi maksettu käteisellä, ja näin estämään erään luottopolkumyyntimuodon käyttäminen ja polkumyyntitullin käyttöön ottamisella olevan tavoitteen vaarantuminen.

20 Tässä asiayhteydessä on vielä syytä muistuttaa, että kuten tämän tuomion 15 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 1495/80 3 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on

muutettuna asetuksella N:o 220/85, asetettuihin edellytyksiin kuuluu myös edellytys, jonka mukaan vaadittava korkokanta ei saa olla korkeampi kuin se korkokanta, jota on sovellettu vastaavissa liiketoimissa rahoituksen järjestämisen ajankohtana siinä maassa, jossa rahoitus on järjestetty.

21 Tämän edellytyksen perusteella on näin mahdollista estää liian korkean ja mahdollisesti näennäisen, sovellettavaa yleistä korkokantaa vastaamattoman korkokannan käyttäminen ja se, ettei polkumyyntitullin määräämisperustetta — ja siis polkumyyntitullia itseään — keinotekoisesti alennettaisi.

22 Kun kaikki edellä esitetyt seikat otetaan huomioon, on ennakkoratkaisukysymyksiin vastattava siten, että asetuksen N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta on sovellettava aina silloin kun on sovittu, että maahantuodut kauppatavarat maksetaan myöhemmin kuin 30 päivän kuluessa tavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle, vaikka maksuaikaehdoin maksettavan hinnan ja CAD-ehdoin maksettavan hinnan välinen ero on suhteellisesti suurempi kuin sovellettava korotus. Tätä korotusta on sovellettava hintaan, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, eikä tällöin ole otettava huomioon maksuajan perusteella suoritettavia korkoja, jos tältä osin on tehty komission asetuksen N:o 1495/80 3 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 220/85, tarkoitettu "rahoitussopimus", ja jos korkojen määrä vastaa sovellettuja korkokantoja.

Oikeudenkäyntikulut

23 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Portugalin hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Supremo Tribunal Administrativon 14.2.1996 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta ja Turkista peräisin olevan puuvillalangan tuonnissa 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 738/92 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä korotusta on sovellettava aina silloin kun on sovittu, että maahantuodut kauppatavarat maksetaan myöhemmin kuin 30 päivän kuluessa tavaroiden saapumisesta yhteisön tullialueelle, vaikka maksuaikaehdoin maksettavan hinnan ja CAD-ehdoin maksettavan hinnan välinen ero on suhteellisesti suurempi kuin sovellettava korotus. Tätä korotusta on sovellettava hintaan, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, eikä tällöin ole otettava huomioon maksuajan perusteella suoritettavia korkoja, jos tältä osin on tehty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1224/80 1, 3 ja 8 artiklan tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1495/80 3 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä tammikuuta 1985 annetulla komission asetuksella N:o 220/85, tarkoitettu "rahoitussopimus", ja jos korkojen määrä vastaa sovellettuja korkokantoja.

Mancini Hirsch Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä toukokuuta 1997.

R. Grass

kirjaaja

G. F. Mancini

toisen jaoston puheenjohtaja